

--	--

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 16^ο Τριμελές

--

Συνεδρία σε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Οκτωβρίου 2020, με δικαστές τους: Χαράλαμπο Πέππα, Εφέτη Δ.Δ., που άσκησε καθήκοντα Προέδρου δυνάμει της 11/2020 Πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, Ευστράτιο Βαρβαρίδη, Καλλιόπη Θεοδωράτου (εισηγήτρια), Εφέτες Δ.Δ. και γραμματέα την Παναγιώτα Πανουργιά

για να δικάσει την προσφυγή με αριθμ. καταχ. ΠΡ 335/9-4-2019

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΣΤΑΘΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ-ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ 2020 Ανώνυμος Τεχνική Εμπορική Βιομηχανική Τουριστική Ναυτιλιακή Εταιρεία» που εδρεύει στο Χαλάνδρι, Αχιλλέως 4, νομίμως εκπροσωπουμένης, η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Κωνσταντίνο Γιαννακόπουλο,

κατά της Ανεξάρτητης Αρχής με την επωνυμία «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων και Κότσικα αρ. 1α), η οποία παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο Δημήτριο Αυγητίδη, με δήλωσε που κατέθεσε κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του ΚΔΔ,

Ακολούθως, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα σκέφτηκε κατά το νόμο.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (σχ. το με κωδικό πληρωμής [REDACTED]

[REDACTED] ηλεκτρονικό παράβολο) ζητείται να ακυρωθεί η με αρ. 674/2018 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια, με την οποία επιβλήθηκαν σε βάρος τρίτων εταιρειών πρόστιμα για παραβάσεις των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 703/1977 (Α'278) κατά το χρονικό

να ασκήσει εκείνος : α) ο οποίος έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον ή β) στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου». Περαιτέρω, η παρ. 1 του άρθρου 63 του ίδιου ως άνω Κώδικα ορίζει ότι: «Με την επιφύλαξη όσων ορίζονται σε ειδικές διατάξεις του Κώδικα, οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις, από τις οποίες δημιουργούνται κατά νόμο διοικητικές διαφορές ουσίας υπόκεινται σε προσφυγή». Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι προσφυγή κατά αποφάσεως της Επιτροπής Ανταγωνισμού, μπορεί να ασκήσει εκείνος κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση, ήτοι ο πληττόμενος από αυτήν, υπό την έννοια ότι διατηρεί άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον, το οποίο απορρέει από διατάραξη σχέσης ή κατάστασης η οποία εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του δικαίου του ανταγωνισμού, το έννομο δε, αυτό συμφέρον συναρτάται με την βλάβη (υλική ή ηθική) την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση ενδεχομένως προκαλεί εξαιτίας των συνεπειών της για τον ανταγωνισμό στη σχετική αγορά, όπου ο θιγόμενος δραστηριοποιείται και υπό την έννοια ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης είναι ικανή, ως εκ του αποτελέσματός της, να προσπορίσει τελικώς όφελος σε εκείνον που άσκησε την προσφυγή (σχ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας - πλέον ΔΕΕ - της 13ης Ιουλίου 2000, C 174/99 P, Κοινοβούλιο κατά Richard, Συλλογή 2000, σ. I 6189, σκέψη 33, και της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, C 97/08 P, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I 8237, σκέψη 33, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας - πλέον Γενικό Δικαστήριο - της 17ης Μαΐου 2011, T 343/08, Arkema France κατά Επιτροπής, σκέψη 41 και της 28ης Σεπτεμβρίου 2004, T 310/00, MCI κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σκέψη 44). Τέλος, στο άρθρο 25 α του Ν.3959/2011 που προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 105 του Ν 4389/2016 (ΦΕΚΑ 94) θεσμοθετήθηκε Διαδικασία Διευθέτησης Διαφορών και ορίσθηκε μεταξύ άλλων ότι: «Με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, η οποία λαμβάνεται σε Ολομέλεια, μπορεί να θεσπιστεί διαδικασία διευθέτησης διαφορών για τις επιχειρήσεις που παραδέχονται τη συμμετοχή στην αποδιδόμενη σε αυτούς

από 1.3.2011 έως 14.3.2011 και ως εκ τούτου περί επιβολής προστίμων σε (13) εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Μεταξύ των εταιρειών αυτών περιλαμβάνεται και η προσφεύγουσα με αντικείμενο εργασιών την ανάληψη ιδιωτικών και δημοσίων τεχνικών έργων, η συμμετοχή της οποίας στην παράνομη σύμπραξη αποδόθηκε κατά την ίδια ως άνω εισήγηση, στο γεγονός ότι ο Ε. Κοκκίνης, εκπρόσωπος και πλειοψηφών μέτοχος της επιχείρησης είχε παραβρεθεί στην συνάντηση στο ξενοδοχείο ΙΛΙΣΣΟΣ, η δε εταιρεία είχε λάβει τεύχη δημοπράτησης του έργου. Και ενώ η υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού είχε προσδιορισθεί να συζητηθεί στις 7.6.2018, οι εταιρείες ΛΑΤΟΜΙΚΗ, ΙΛΙΟΝ ΕΛΛΚΑΤ ΑΤΕ, ΕΛΕΚΤΡΟΜΕΚ ΑΕ, ΩΡΙΩΝ ΑΤΕ και ΤΕΚΑ ΑΕ που φέρονταν ομοίως κατά την ίδια εισήγηση ως εμπλεκόμενες, κατέθεσαν αίτηση υπαγωγής σε Διαδικασία Διευθέτησης Διαφορών, η οποία έγινε δεκτή κατά την συνεδρίασή της Επιτροπής Ανταγωνισμού στις 18.5.2018. Στην συνέχεια οι ανωτέρω πέντε ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις για την Διευθέτηση της Διαφοράς υπέβαλαν προτάσεις, διατυπώθηκε δε, η με αρ. 6958/22.11.2018 Εισήγηση Διευθέτησης από τον αρμόδιο Εισηγητή και τελικώς η υπόθεση συζητήθηκε ως προς την Διαδικασία Διευθέτησης Διαφορών ενώπιον της Επιτροπής Ανταγωνισμού στις 14.12.2018, οπότε έγινε κοινά αποδεκτό από τα μέρη ότι μεταξύ των ανωτέρω (5) εργοληπτικών επιχειρήσεων έγινε συντονισμός σε οργανωμένο πλαίσιο με σκοπό: α) την καταστολή προσφορών τους κατά την αρχική ημερομηνία διεξαγωγής του διαγωνισμού προκειμένου να καταλήξουν σε συμφωνία συντονισμού, β) τον καθορισμό εκ των προτέρων του αναδόχου σχήματος, γ) την υποβολή εικονικών προσφορών ή προσφορών κάλυψης από τους λοιπούς πλην του μειοδότη εμπλεκομένους, δ) τον καθορισμό του ύψους των εκπτώσεων, ε) την ανταλλαγή μεταξύ ανταγωνιστών ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών και στ) την εφαρμογή μηχανισμού αποζημίωσης των εταιρειών που αποσύρονταν. Οι επιχειρήσεις που συμμετείχαν στην Διαδικασία Διευθέτησης Διαφορών δέχθηκαν παράλληλα ότι ο ανωτέρω συντονισμός επέφερε το επιθυμητό αποτέλεσμα, αφού δυνάμει της εν λόγω καρτελικής σύμπραξης που διήρκεσε από 1.3.2011 έως 14.3.2011, η προεπιλεγέσα κοινοπραξία ΛΑΤΟΜΙΚΗ και ΙΛΙΟΝ ΕΛΛΚΑΤ επικράτησε

απορρίφθηκε με την μεταγενέστερη με αρ. 189/20.3.2019 απόφαση της καθ'ης. Ενώψει της εξέλιξης αυτής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι περιορίσθηκαν υπέρμετρα τα δικαιώματα άμυνας της, αφού στερήθηκε τη χρήση κρίσιμων αποδεικτικών μέσων, ικανών να ενισχύσουν τις θέσεις της σε κάθε επόμενο στάδιο ελέγχου από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, αλλά και ενώπιον οιασδήποτε άλλης αρμόδιας αρχής ελέγχου. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η ίδια υφίσταται βλάβη που συνίσταται στο γεγονός ότι κατά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και της αρχής της αμεροληψίας, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει παραδοχές που επηρεάζουν δυσμενώς την υπεράσπιση της, η βλάβη δε αυτή θίγει παραλλήλως το κύρος και την φήμη της, δεδομένου ότι κατ' αυτό τον τρόπο αμφισβητείται η ποιότητα της συμπεριφοράς της στην αγορά δημοπράτησης δημοσίων έργων όπου δραστηριοποιείται οικονομικά. Τέλος, με την υπό κρίση προσφυγή προβάλλεται ότι η στέρηση της δυνατότητας πρόσβασης στα στοιχεία της Διαδικασίας Διευθέτησης Διαφορών και η εντεύθεν προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, θεμελιώνει το έννομο συμφέρον ως προς την άσκηση του κρινόμενου ένδικου βοηθήματος και τούτο ανεξαρτήτως εάν τελικά εκδοθεί απόφαση περί καταλογισμού ευθύνης για ενδεχόμενη παράβαση των κανόνων περί προστασίας του ανταγωνισμού στο συγκεκριμένο διαγωνισμό.

5. Επειδή, η Επιτροπή Ανταγωνισμού με το με αρ. πρωτ. 7101/4.11.2019 έγγραφο των απόψεών της προβάλλει ότι η προσφεύγουσα δεν έχει άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον να προσβάλλει την προσβαλλόμενη απόφαση επιβολής προστίμου που εκδόθηκε σε βάρος τρίτων εταιρειών στα πλαίσια Διαδικασίας Διευθέτησης Διαφορών κατ' άρθρο 25Α του ν. 3959/2011, διότι δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της απόφασης αυτής και οιασδήποτε βλάβης της προσφεύγουσας. Και τούτο διότι από την εξαφάνιση της προσβαλλόμενης απόφασης επιβολής προστίμου, ουδεμία μεταβολή μπορεί να επέλθει στην πραγματική και νομική κατάσταση της προσφεύγουσας. Τέλος, η καθ' ης υποστηρίζει ότι ακόμα κι αν υποτεθεί ως αληθής η επικαλούμενη παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας της

ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί παραβιάσεως του δικαιώματος υπεράσπισής της προβάλλονται αλυσιτελώς και είναι ως τούτου απορριπτέοι.

7. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, το δε καταβληθέν παράβολο πρέπει να περιέλθει στο Δημόσιο, σύμφωνα με το άρθρο 277 παρ.9 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (v. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97). Τέλος, κατ' άρθρο 275 παρ.1 του ως άνω Κώδικα, η προσφεύγουσα πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Διατάσσει την κατάπτωση υπέρ του Δημοσίου του παράβολου που καταβλήθηκε.

Απαλλάσσει την προσφεύγουσα από τα δικαστικά έξοδα .

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 20.1.2021 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε δημόσια συνεδρίαση στις 24.2.2021 με γραμματέα έδρας την Κωνσταντίνα Αμερικάνη δυνάμει της 24/2020 πράξης του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΕΠΠΑΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΘΕΟΔΩΡΑΤΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΗ

